www.martinus.hu

Martinus

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

III. évfolyam 7. szám

2010. július

ára: 100 Ft

„Egy keresztény család az Egyház ragyogó, mosolygó arca.”

(VI. Pál pápa)

Császár István az új általános helynök

Kürnyek Róbert

A főpásztor 2010. augusztus 1-jei hatállyal Császár István atyát nevezte ki a szombathelyi Krisztus király Plébánia plébánosává és a Szombathelyi Egyházmegye új általános helynökévé.

Az Egyházi Törvénykönyv szerint az általános helynök feladata, hogy rendes hatalommal segítse a megyéspüspököt az Egyházmegye kormányzásában. Részt vesz az egyházmegyei hivatalok munkájában és azok irányításában, illetve a megyéspüspök megbízása alapján helyettesítheti őt meghatározott alkalmakon.

Az új általános helynök 1968. május 24-én született. Gyermekéveit Vasszentmihályon töltötte. 1995. június 15-én Szombathelyen szentelték pappá. Első állomáshelyén, Körmenden 2007-ig teljesített szolgálatot. 2007-2010 között a Brenner János Kollégium prefektusa, s az egyházmegyei katolikus iskolák püspöki megbízottja, valamint a Brenner János Általános Iskola hitoktatója. 1999 óta ellátja a Brenner János boldoggá avatási ügyével kapcsolatos jegyzői feladatokat. A 2009-ben Brenner János tiszteletének terjesztésére alapított Emberhalász című folyóirat főszerkesztő-helyettese, 2010 augusztusától pedig főszerkesztője. 2010. augusztus 1-jétől általános helynök és a szombathelyi Krisztus király Plébánia plébánosa.

Az új általános helynök munkájához a Gondviselő oltalmát és sok sikert kívánunk!

Papi dispozíciók

2010. augusztus 1-jétől a Megyéspüspök rendelkezése szerint a következő, lelkipásztorokat érintő változások lépnek érvénybe a Szombathelyi Egyházmegyében.

Nyugállományba vonul

Brenner József (általános helynök, Szombathely, Krisztus király – Kámon), *Dr. Beer Ferenc* (Hegyfalu), *Horváth József* (Szombathely, Szent Kereszt Lelkészség – Kálvária)

Központi szolgálat

Császár István prefektus a Szombathelyi Egyházmegye *általános helynöke*, *Déri Péter* – püspöki titkári beosztása mellett – a Brenner János Kollégium új *prefektusa, Brenner József* nyugalmazott helynök úr az egyházmegye *spirituálisa* lesz.

Plébánosi kinevezések és áthelyezések

Császár István a szombathelyi *Krisztus király Plébániára*, *Dóka Ferenc* a győrvári plébániáról a *hegyfalui* plébániára, *Kovács György* Vasszécsenyről a *győrvári* plébániára, *Merkli Ferenc* felsőszölnöki plébános *Vasszécsenybe*, *Molnár János* – visszavéve az egyházmegye aktív papjai közé – a szombathelyi *Szent István király Plébániára, Tóth Tibor* novai plébános *Felsőszölnökre* kerül. *Tóth András* sárvári káplán *novai* plébános lesz.

Kápláni kinevezések

Balasi István (Szentgotthárd) a zalaegerszegi *Szent Mária Magdolna Plébánián*, *Gombos Tibor Bálint* (Zalaegerszeg) a *Székesegyházi Főplébánián*, *Horváth Gábor* (Zalaegerszeg) *Szentgotthárdon*, *Mikolás Attila* (Székesegyházi Főplébánia) a *kőszegi Jézus Szíve Plébánián*, *Szakál Szilárd* (Kőszeg) *Lentiben* folytatja szolgálatát.

Újmiséseink közül Bokor Zoltánt a *zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébániára*, Kovács Richárdot pedig a *sárvári Szent László Plébániára* küldi káplánnak Dr. Veres András megyéspüspök.

Ipacs Bence diakónus a *kőszegi Jézus Szíve Plébánián* végzi pasztorációs gyakorlatát.

Tanulmányi szabadság

Kürnyek Róbert szombathely-szentkirályi plébános 3 évig Kanadában, az ottawai Szent Pál Egyetemen folytatja tanulmányait.

Intézményt érintő változás

A Martineum Felnőttképző Akadémia új *igazgatója Dr. Nagy Zsolt*, főiskolai adjunktus a Nyugat-magyarországi Egyetem tanára lesz.

Martinus a Szombathelyi Egyházmegye hírlapja

Főszerkesztő: Kürnyek Róbert **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás **Szerkesztők:** Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Marx Anna, Mátyás Zsófia, Paksa Balázs **Nyomdai munkák:** Print Invest Magyarország Kft. **Felelős vezető:** Ványik László **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó 9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3., Telefon: 94/513-191, E-mail: info@martinuskiado.hu, Internet: www.martinuskiado.hu **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató **ISSN 2060-145X** **Címlapfotó:** Pezenhófer György

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

Uborkaszezon?

Kürnyek Róbert

A nyár legtöbbek számára a jól megérdemelt pihenés ideje. Az év során felhalmozódó feszültséget szeretnék valamilyen módon levezetni: akár nyaralással, akár édes semmittevéssel. Nyáron nem szabad semminek történnie, szinte elvárjuk, hogy még a világ is igazodjon a mi nyári szabadságunkhoz. Parkolópályára állítjuk barátainkat, munkatársainkat, sőt olykor még családtagjainkat és a Jóistent is. Mindent, ami munka, ami megerőltető, amihez nincs kedvünk, azt megpróbáljuk elhalasztani, *„hiszen nyár van!”* A kötelező nyári uborkaszezon elkezdődik.

De mit szólnánk ahhoz, ha egy édesanya hagyná hátra kisgyermekét, csupán mert nyaralni szeretne; ha egy orvos mondaná a betegeinek, hogy majd szeptemberben jöjjenek vissza. Mit gondolnánk, ha a Teremtő a nyáron végzett imádságokkal csak a szünet végén foglalkozna? Furcsa világ lenne az, amelyben az ember lenne a nyári szünetért, s nem a szünet az emberért. Hiszen életünk eseményei nem mindig igazodnak határidőnaplónkhoz, s még a nyári szünet idején is történhetnek velünk fontos dolgok, ha nem is számítunk rájuk. Még akkor is, ha egyáltalán nem szeretnénk, hogy megtörténjenek. Fennáll hát annak a veszélye, hogy a folytonos nyár-keresős lustálkodásban elfelejtjük észrevenni azt, ami meghatározó lehetne életünkben, s amit ha elmulasztunk, talán soha többé nem tér vissza.

Pedig a nyár amellett, hogy a pihenés ideje, nagy lehetőségeket is tartogat. Új élményekkel gazdagít, hiszen sokmindenkire és sokmindenre juthatna több időnk. Lehetne az elhanyagolt kapcsolatokat építeni, családtagokat, ismerősöket vagy barátokat látogatni. Szentelhetünk kis időt a kultúrának is, kikapcsolódva egy-egy könyv vagy film segítségével. A nyári utazások során pedig ha a vízpart mellett esetleg egy múzeumra is marad idő, még ismeretekben is gazdagodhatunk. Érdemes tehát az elkezdődött nyáridőre úgy tekinteni, mint a lehetőségek idejére, nem pedig mint uborkaszezonra.

Az előttünk álló nyár lapunk életében is fontos változásokat hoz. A nyáron saját irodába költözik a Martinus szerkesztősége, lapunk főszerkesztését pedig a következő hónaptól Ipacs Bence diakónus atya veszi át. Munkájában a Jóisten segítse, s teljen sok öröme feladataiban. Ebben az utolsó általam jegyezett vezércikkben pedig köszönöm mindazok segítségét és hűségét, akik az elmúlt két évben segítettek a Martinust létrehozni és felépíteni. Köszönöm mindazok bizalmát, akik hónapról hónapra kézbe veszik Egyházmegyénk havilapját, s folytonosan bátorítanak munkánkban. Maradjanak továbbra is hűséges barátai a Martinus nagy családjának, s tiszteljék meg lapunkat továbbra is bizalmukkal.

Tartalomjegyzék

2. oldal Császár István az új általános helynök; Papi dispozíciók
3. oldal Uborkaszezon?
4. oldal A hívő ember és a foci
5-7. oldal Életképek – A plébániák hétköznapjai
8-9. oldal Interjú – Együtt vagy külön?; Elhunyt Tóth Ferenc atya
10. oldal – Jubiláns atyák köszöntése
11. oldal Pap- és diakónusszentelés
12. oldal Csúcs és Forrás – Befejező szertartások; Goretti Szent Mária
13. oldal Család – Éljen a vakáció!
14. oldal Ministránsok – Szolgálunk és focizunk
15. oldal Filmajánló – Családom és egyéb állatfajták; Fókuszban; Humor

A hívő ember és a foci

Horváth István Sándor

Ezekben a hetekben a televíziókészülékek lakásunkba hozzák a Dél-Afrikában zajló labdarúgó világbajnokságot, s ennek köszönhetően láthatjuk azt is, amint a pályára lépő játékosok vagy az éppen tizenegyes rúgáshoz készülődő focista keresztet vet magára, de ugyanezzel a jellel fejezi ki örömét és köszönetét sok, gólt szerző labdarúgó is. Hitvallás ez az ő részükről. De nem csupán a nyilvánosság előtt teszik ezt, hanem máskor is. A ghánai labdarúgó válogatottnak például külön imádsága van, amelyet a csapat valamennyi tagja együtt mond el mind az edzések, mind a mérkőzések előtt. A csapatszellemhez, a közös játékhoz hozzátartozik a vallás is.

Az Egyház nem idegenkedik a sporttól és természetesen a labdarúgástól sem. A négy évvel ezelőtti, németországi világbajnokság idején a mérkőzések előtt az egyes nemzetek szurkolói számára szentmiséket tartottak, amelyet nem egyszer a helyi püspökök vezettek. Sok plébánián és egyházi intézményben szurkolói klubok alakultak, és a hívő emberek együtt nézték végig a mérkőzéseket az egyházi közösségi helyiségekben. Az Egyház sport iránti szeretetét igazolja az a sajnos csak kevesek számára ismert tény, hogy a Vatikánban minden esztendőben megrendezik a papi labdarúgó válogatottak bajnokságát. A csapatokban a papok mellett püspökök is játszanak.

A vallásos ember több dolgot is megtanulhat a sportból. A labdarúgásban és minden sportban vannak szabályok, amelyek meghatározzák az egyéni sportolók vagy a csapatok küzdelmét, s amely szabályokat be kell tartania mindenkinek. A szabályellenes vagy sportszerűtlen játék hiába eredményezne győzelmet, az nem jelente igazi örömöt a játékosok számára és nem váltana ki elismerést a nézőkből. Az életünkben is vannak szabályok. Mindig tartsuk be azokat a játékszabályokat, életszabályokat, amelyeket Isten törvényként ad nekünk! A fociban a szándékosan szabálytalankodó játékos figyelmeztetésként először sárgalapot kap, majd ha ismét

súlyosan vét a szabályok ellen, piroslapot mutat neki a játékvezető, tehát kiállítják és nem folytathatja tovább a játékot, hátrányba hozva ezzel saját csapatát. Isten időnként figyelmeztet minket, hogy bűneiknek következményei lesznek, ugyanakkor új lehetőséget is ad nekünk a bűnbocsánattal, mint *„fehér lappal”*.

Említsük meg azt, hogy a foci egy csapatjáték. Hiába vannak egy csapatban nagy tehetségek, kiváló játékosok vagy gólerős csatárok, és hiába nyújtanak egyénileg a játékosok a mérkőzés során nagyszerű teljesítményt, mindez nem elegendő a győzelemhez. A csapattársak csak együtt győzhetnek. Támogatniuk, erősíteniük kell egymást, főként azt a társukat, aki nincs éppen a legjobb formában. Együtt kell küzdeniük, együtt örülnek a sikernek és együtt viselik el a vereség kudarcát. A vallásos emberek egy nagy csapatot alkotnak, az Egyház ugyanis közösség. Az Egyháznak szüksége van erős csapatkapitányokra, kiváló püspökökre és papokra, akik vezetik és bátorítják a közösséget. A hívek pedig fogadják el a csapat vezetőjének irányítását, mert e nélkül fejetlen szaladgálás lesz az Egyház élete.

Az élet minden területén előfordulhat, hogy a lendület néha elfogy. Ilyenkor meglátszik az ember sebzettsége. A sportpszichológiai kutatásokból ismert, hogy a siker könnyebben elérhető az önbizalom fenntartásával. A *„lelkiekben”* gazdag támogatás nagyon fontos a sportban és az életben egyaránt, de még inkább a vallási életben.

A labdarúgásban is vannak lelkesítő beszédek, *„öltözői prédikációk”*. Legtöbbször a szünetben intéznek az edzők ilyen buzdító beszédet az egyes játékosokhoz vagy akár az egész csapathoz, ha a játék nem elég jó vagy sikertelen. A céljuk az, hogy javítsanak a komolytalan viselkedésen vagy a harcias magatartáson, hogy ezután a játékosok sikeresebbek legyenek a pályán. Ez valóban igen hatásos lehet, a riporterek pedig lelkendeznek, hogy a kemény öltözői fejmosással sikerült a korábban oly fáradt focistákat felrázni. A prédikációk megszívlelése győzelmet hoz a sportban és az életben egyaránt!

Kríziskamra 2010

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitász által elindított program a gazdaság szereplőivel összefogva a nehéz helyzetbe került emberek segítését tűzte ki célul. A projekt jótékonysági rendezvényére június 4-én került sor a Martineum Felnőttképző Akadémián. A rendezvényen ünnepélyesen átadták a Szombathelyi Egyházmegyei Karitász projektjét támogató gazdasági szervezeteknek az aláírt díszoklevelet, majd Dr. Veres András megyéspüspök örömét fejezte ki afelett, hogy ez a példa nélküli összefogás közösséggé kovácsolja a társadalmat.

Sziszeki látogatás

P. Csány Péter SDB / Martinus

Városunk vértanúja, Szent Kvirin püspök ünnepnapján, június 4-én a szombathelyi szalézi közösség néhány tagjával Sziszekre látogattunk, hogy testvérplébániáink közösségeivel együtt ünnepelhessünk. A mai alkalommal a sziszeki egyházmegye frissen megalapított püspökségként először ünnepelte védőszentjét, majd a szentmisében a fiatal és modern Szent Kvirin-templomot a *„bazilika minor”* rangjára emelték. Hazafelé meglátogattuk a zágrábi Szent Kvirin Plébániát is, ahol szintén nagy szeretettel fogadtak bennünket.

Zenés passiójáték Zalaegerszegen

Paksa Balázs / Martinus

Az Eötvös iskola diákjai június 6-án zenés passiójátékot adtak elő a kertvárosi templomnál. Az ötletgazda és rendező Pesti Lászlóné és Tímár Dániel hittanár segítségével készült el a darab. Két hónapnyi próba után hangoztak fel az első taktusok a Magvető közösség 2000-ben született passiójátékának zenéjéből. A főszereplők egyaránt kaptak prózai és énekesi szerepet, valamint az előadást 20-30 mellékszereplő és táncos játéka tette még színesebbé. A csapat lelkes előadását 100-120 néző követte figyelemmel.

Dr. Seregély István előadása Szombathelyen

Horváth Sándor / Martinus

Népes hallgatóság előtt tartotta meg *„Jézus Krisztus anyja, Mária”* című előadását Dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek június 7-én, a szombathelyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium dísztermében, a KÉSZ Szombathelyi Csoportjának szervezésében. Seregély érsek úr előadásában Mária, Jézus Krisztus édesanyjaként betöltött szerepét, s a rá vonatkozó katolikus állításokat vizsgálta. Szavai az újdonság erejével hatottak a kiváló retorikának, valamint az áttekinthető módon való új társításoknak, egymásra vonatkoztatásoknak köszönhetően.

Pedagógusok köszöntése a Mindszenty iskolában

Paksa Balázs / Martinus

Pedagógusokat köszöntöttek június 9-én a zalaegerszegi Mindszenty iskolában. A rövid rendezvényt Tímár János, az iskola szülői munkaközösségének tagja szervezte meg, s ő adta át a szülői munkaközösség által három éve alapított *„Az év pedagógusa”* díjakat. Idén az alsósokat tanítók közül Bogdán Marianna, a felsősök tanárai közül Sipos László, a gimnázium tanári karából pedig Menyhárt László vehette át az elismerést. Egy különleges díjjal pedig Mercedes nővért köszöntötték sok éves pedagógiai munkájáért.

Baccalaureátusi vizsga a Győri Szemináriumban

Mágor Péter / Martinus

A Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet teológus szakának két hatodéves hallgatója, Bokor Zoltán és Kovács Richárd június 10-én tette le a baccalaureátus vizsgát a lateráni egyetemről érkezett Dr. Lubomir Žak, valamint Dr. Pápai Lajos győri és Dr. Veres András szombathelyi megyéspüspökök előtt, az intézmény tanárai és diákjai jelenlétében. A vizsgát sikeresen teljesítő Bokor Zoltánt és Kovács Richárdot június 19-én kézfeltétellel és imádsággal szentelte áldozópappá a szombathelyi megyésfőpásztor.

Ökumenikus istentisztelet Pusztaszentlászlón

Kiss Ágnes / Martinus

Rekkenő hőségben tartottuk meg a söjtöri Szent Jakab apostol Plébániához tartozó Pusztaszentlászlón június 13-án, déli 12 órakor az immár hagyományosnak mondható hegyi búcsút, evangélikus testvéreinkkel közösen. Az idei esztendőben katolikus szertartás szerint ünnepeltünk, páratlan években pedig evangélikus testvéreink istentiszteletén veszünk részt. A szentmisén mindkét felekezet tagjai lelkesen imádkoztak, énekeltek. A szertartás után a hegyi pincék tulajdonosai vendégelték meg az ismerős családokat.

Imaóra Horvátnádalján

Dr. Gyürki László / Martinus

XVI. Benedek pápa Jézus Szentséges Szíve főünnepén lezárta a Papság évét, amelyről június 13-án imaóra keretében emlékeztünk meg. Mivel 13-a a fatimai megemlékezés napja is, elimádkoztuk a pápa felajánló imáját, majd a hívek a *„Teréz misszió”* keretében vállalták, hogy rendszeresen imádkoznak egy-egy számukra kijelölt lelkipásztorért, ezzel is maradandóvá téve a Papság éve célkitűzését. Dr. Seregély István érsek úr pedig egy saját készítésű örökmécsessel ajándékozta meg templomunkat e szentév kapcsán.

Ezüstmise Lentiben

Déri Zsófia / Martinus

25 évvel ezelőtt, Páduai Szent Antal ünnepén a szombathelyi Székesegyházban Dr. Fábián Árpád megyéspüspök három diakónust részesített az áldozópapi rendben. A 25. szentelési évforduló napján, június 13-án Kondákor Gyula lenti esperes-plébános Lentiszombathelyen 11 órakor a Jézus Szíve búcsúi szentmise végén adott ünnepi ezüstmisés áldást, majd 16 órakor a lenti Szent Mihály-templomban mutatta be ezüstmiséjét, amelyen mintegy 30 pap vett részt, többek között Dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspök is.

Családi délután Jánosházán

Bodorkós Imre / Martinus

A jánosházi plébánián működő Keresztény Családközösség Egyesület június 13-án rendezte meg játékos családi délutánját. Bodorkós Imre plébános és Keresztes István polgármester nyitották meg a rendezvényt. A köszöntések után az *„1000 éves Vas megye”* rendezvénysorozat keretein belül meghirdetett rajzverseny díjátadására és versenyjátékokra került sor. Később arcfestés, vasútmodell-kiállítás, lovaglás, állatsimogatás, családi totó és zenés műsor várta a résztvevőket. A rendezvény a csapatjátékok díjazásával zárult.

Káplánok és plébánosok találkozója

Gyöngyös Balázs / Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye mintegy 15 lelkipásztora találkozott június 14-én Pákán, hogy a plébános-káplán viszonyról együtt gondolkodjanak, imádkozzanak. Az imanap Kiss László plébános köszöntőjével kezdődött. Nagy Károly, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye helynöke az ideális plébános-káplán kapcsolatról beszélt, majd Császár István atya Brenner János és plébánosa, Kozma Ferenc munkakapcsolatáról szólt. A szentségimádást követően Dr. Veres András megyéspüspök mutatott be ünnepi szentmisét.

Ballagás a Brenner János Általános Iskolában

Virágné Geiszler Éva / Martinus

A 8. osztályos tanulóknak június 15-én utolsó alkalommal szólalt meg az intézmény csengője, amely egyben általános iskolai tanulmányaik befejezését is jelentette. A ballagók a 7. évfolyamosok által feldíszített folyosókon végigballagva énekszóval vettek búcsút tanáraiktól, diáktársaiktól. Istentisztelet keretében hálát adtak a katolikus iskolában eltöltött 8 év kegyelmeiért, valamint megköszönték a gondoskodást Dr. Veres András és Dr. Konkoly István püspök atyáknak, igazgató úrnak, tanáraiknak és szüleiknek.

Együtt vagy külön?

Gondolatok a több generációs együttélésről

H. Pezenhófer Brigitta, Mátyás Zsófia

Júliusban emlékezünk Szent Joakimra és Szent Annára, Jézus nagyszüleire. Arra voltunk kíváncsiak, hogy manapság mennyire tartják a kapcsolatot szülők a nagyszülőkkel és nagyszülők az unokákkal. Mennyire jellemző a több gererációs együttélés? Ha jellemző, hogyan és milyen formában működik? Erről kérdeztük a pácsonyi Baumgartner családot, ahol együtt él nagyszülő, szülő, unoka.

A 81 éves, most is aktív Erzsi néninek két gyermeke, négy unokája és egy dédunokája van. *Hogy telik egy napja?*

A legtöbb időt én töltöm itthon: korán kelek és elvégzem a ház körüli napi teendőket, főzök, kimegyek a kertbe és gyakran járok a szombathelyi piacra, ahol mindig adódik lehetőség új emberekkel való ismerkedésre.

Erzsi néni fia, János és felesége Mónika. Egyikük Zalaegerszegen, másikuk Vasváron dolgozik. *Milyenek a hétköznapjaik?*

A hétköznapok munkával telnek, nagyon korán kelünk az ingázás miatt – mondja a feleség –, és általában csak késő délután érünk haza. Ilyenkor együtt dolgozunk a kertben, mindenki tudja már a saját feladatát.

Igen, valóban fárasztóak a hétköznapok, de hétvégén sincs pihenés: a vidéken élők számára idénytől függően mindig adódik kinti tennivaló. Mégis szeretettel csinálja mindegyikünk, mert közben együtt lehetünk.

A két unoka – Balázs, aki hentesként dolgozik és Csilla, aki a szomszéd házban lakik – is sokat segít otthon. Ők beleszülettek ebbe... *Te mit teszel hozzá a család mindennapjaihoz?*

Bár tizenhárom éve önálló keresettel rendelkezem, mégis itthon maradtam. Nagyon jó érzés munka után hazajönni, van ki vár. Bármit megteszek, amit kell: örömmel tölt el, hogy immár felnőttként én vagyok az, aki segíthet a szülőknek és a nagymamának, így viszonozhatom törődésüket – mondja Balázs.

Mit ad az együttélés?

Nekem az a legfontosabb, hogy együtt lehetek a szeretteimmel, régen is így volt, nekem ez a természetes. Boldog vagyok, ha egy-egy munkanap után mindenki épségben hazaér. Amikor fiatal voltam, az emberek már akkor is keveset voltak otthon, bár napközben is együtt

dolgoztak a földeken. Ma mindenkit a városhoz köt a munkahelye, így számomra az együttélés az együttlét örömét adja, az unokák szeretete különös örömmel tölt el – mondja a nagymama.

A család számomra az állandó, biztos hátteret jelenti, különösen a mai bizonytalan világban, amikor bármelyik pillanatban elveszthetjük az állásunkat. A család mindig mellettem áll, támogat – folytatja János.

A stresszes hétköznapok nagy feszültséget váltanak ki az emberből – teszi hozzá a feleség. – Sok helyen ez a feszültség békétlenséget szül, de nálunk, hála Istennek ez szóba sem jöhet. A biztos családi háttér megnyugtat, a közös tevékenységek még erősebben összetartanak bennünket, átsegítenek a nehézségeken. Nincs annál jobb, mint mikor mindenki hazaér, és megbeszélhetjük a nap történéseit.

Ha a generációk együttélését nézzük a továbbiakban is, milyen hátrányról lehet beszélni?

Ha valaki szeret elvonulni a többiektől, inkább magányos típus, teherként élheti meg a nagy család jelenlétét, és ez konfliktusokat szül. Időnként én is vágyom a magányra, ilyenkor egyedül kertészkedem, ami lelkileg is megnyugtat, vagy a háznak egy üres szegletét keresem fel, ahol olvasok, gondolkodom – mondja Mónika. – Alapvetően azonban a többiek társaságában érzem jól magam. Aki nem több generációs családban nő fel, kevesebb empátiával rendelkezik, és kevésbé ismeri a nála fiatalabbak, idősebbek problémáit, gondolkodásmódját.

Napjainkban a fiataloknak egyre nehezebb anyagilag függetlenné válni. Sokan emiatt kényszerülnek arra, hogy szüleikkel, nagyszüleikkel éljenek. Azokban a családokban, ahol kényszerből választják a generációs együttélést, sokkal több a konfliktus – folytatja János.

Pácsonyban több olyan család él, ahol generációk laknak együtt. Miben különbözik az ő életfelfogásuk azokétól, akik külön élnek a nagyszülőktől, szülőktől?

Akik hosszabb ideje együtt, egy házban laknak, úgy gondolom, jobban megtanulnak alkalmazkodni egymáshoz, toleránsabbak mint azok, akik csak házastársukkal élnek együtt. Ahogy itthon részt veszek a közös feladatok elvégzésében, úgy számomra természetes az is, hogy a nagyobb közösség, a falu életében is aktívan részt vegyek. Ilyen például az ünnepeket megelőző oltárdíszítés és templomtakarítás is – mondja a feleség.

Kiknél működik jól a több generációs együttélés?

Véleményem szerint azoknál a családoknál eredményes igazán a generációs együttélés, ahol már a nagyszülők, szülők is ebben az életformában nőttek fel, úgymond beleszülettek ebbe. Ők azok, akik gyermekeiknek, majd unokáiknak továbbadják a családból hozott alapokat – feleli Mónika.

Ennek az elhatározásnak belülről, szívből kell jönnie. Ez egy életforma, s ahhoz, hogy jól működő kapcsolat legyen a családtagok között, az együttélésnek egymás kölcsönös szeretetén, megértésén, megbecsülésén kell alapulnia. Ezek nélkül nem család a nagy család – teszi hozzá János.

Köszönjük szépen a beszélgetést!

Elhunyt Tóth Ferenc atya

Tóth Ferenc nyugalmazott ikervári plébános életének 70., áldozópapi szolgálatának 46. évében 2010. június 16-án váratlanul elhunyt. Az elhunyt lelkipásztorért az engesztelő koncelebrációs szentmisét június 18-án, pénteken 11.30 órakor mutatta be Dr. Veres András megyéspüspök a szombathelyi Szent Kvirin-templomban. Holttestét a szentmise után, 13 órakor a Jáki úti temető papi sírkertjében helyezték örök nyugalomra.

Tóth Ferenc 1940. augusztus 28-án született Kenézen. 1964. június 17-én szentelték pappá Szombathelyen.

Élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit: 1964-1965: kisegítő lelkész (Szombathely-Szent Erzsébet), 1965: tanulmányi szabadság (Budapest), 1965-1968: káplán (Páka), 1968-1969: káplán (Körmend), 1969-1973: káplán (Kőszeg), 1973-1987: lelkész (Borsfa), 1984 -: címzetes esperes, 1987-1989: központi szolgálatban és lelkész (Szombathely-Szent Norbert), 1989-1990: plébános (Meggyeskovácsi), 1990-1993: plébános (Rum), 1993-2005: plébános (Ikervár), 2006-: nyugállományban

Imádkozzunk együtt Egyházmegyénk elhunyt lelkipásztorának lelki üdvéért. Nyugodjék békében!

Jubiláns atyák köszöntése

Brenner József

Jubiláló Paptestvérek!

Június 11-én Rómában lezárult a Papság éve. Mintegy tizenötezer pap vett részt a pápai szentmisén. Ne csak a papságra gondoljunk, hanem emlékezzünk meg személyesen is papjainkról.

Ebben az évben gyémántmisét, aranymisét és ezüstmisét mondanak a Szombathelyi Egyházmegyében.

Sík Sándor gyakran eljátszadozik a gondolattal, hogy a pap az Isten hegyére kap meghívást. *„Ketten vagyunk a hegyeken, kézen fogva vezet a Mester, s én követem.”* Sokszor megerőltető az út, ritkulnak a növények, fogynak az ismerős arcok. A fiatal pap szenteléskor egész életét odaajándékozza Istennek. Talán még nem is sejti, hogy milyen akadályokkal és nehézségekkel kell megküzdenie.

60 év, gyémántmise. Dr. Sill Aba Ferenc már az indulásnál is nagy nehézségekkel küzdött meg. Elveszítette azt a földet, amelyet hazájának nevezett. Szent Ferenc nyomába lépett, de a rendet szétszórták, mint a pelyvát. A Szombathelyi Egyházmegyét szolgálta, kiállva a hatvan év minden üldöztetését és megrázkódtatását. Fiatalos buzgósággal tért vissza rendházába.

50 év, aranymise. Hűség a hivatáshoz. Horváth József és Kovács Miklós plébánosok akkor indultak papnak, amikor azt mondták, *„kis idő múlva nem lesznek templomok, nem lesz szükség papokra.” (Seregély I.)*

A kisszemináriumban nem sokáig készülhettek hivatásukra. Feloszlatták azzal a szándékkal: fusson, ki merre lát! Elköltözött a nagyszeminárium.

Szabó Imre missziós atya sorsa sem volt más. A missziós rend kereteit szét lehetett zilálni, de a missziós hivatást nem. Elment, Ausztriában szentelték, de a gondviselés Új-Guineában jelölte ki a helyét. A Gondviselés útjai kiszámíthatatlanok. Isten kacskaringós utakon vezeti övéit a hegy tetejére.

25 év, ezüstmise. Ők még csak az Isten hegyének lankásabb lejtőin tartanak. *„Nem néznek se jobbfelé, sem balfelé, az egyenes út az Istené.”* Miszori Zoltán és Kondákor Gyula plébánosok. Ők már könnyebb időszakban kezdték hivatásukat. De tapasztalták, hogy az Isten útjain mindig ellenszél fúj. Ők azok a pásztorok, akik nyájukkal mennek minden nehézségben. A pásztor munkája nem látványos.

Jubiláló testvéreinknek az egész Egyházmegye nevében azt kívánjuk, hogy Krisztus kezét fogva hűségben kapaszkodjanak tovább is az Isten hegyére.

Pap- és diakónusszentelés

Déri Péter

A szombathelyi Székesegyházat június 19-én, szombaton délelőtt szinte teljesen megtöltötték az Egyházmegye valamennyi részéből érkezett zarándokok, akik a főpásztorral és papjaival közösen ünnepelték az egyházi rend szentségét. Külön köszöntötték a budapesti, a Szombathely-székesegyházi és a Szent Márton-templomból érkezett híveket, hiszen a szentelendők ezekről a plébániákról származnak.

Dr. Veres András megyéspüspök mutatta be az ünnepi koncelebrációs szentmisét, és a szentbeszédben is ő szólt a jelenlévőkhöz. Együtt ünnepelt velünk Dr. Konkoly István nyugalmazott főpásztor, továbbá az ebben az évben szentelési jubileumukat ünneplő Kondákor Gyula és Miszori Zoltán ezüstmisés, Horváth József, Kovács Miklós és Szabó Imre SVD aranymisés, valamint Dr. Sill Aba Ferenc OFM gyémántmisés atyák is.

A szentelési szentmisében megyéspüspök úr pappá szentelte Egyházmegyénk két diakónusát, Bokor Zoltánt és Kovács Richárdot.

Bokor Zoltán 1965. március 10-én született Szombathelyen. Érettségi vizsgáját a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban tette le. Ezután a szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskolán folytatta tanulmányait. A főiskola befejezése után több éven keresztül tanított majd elvégezte a hitoktatóképzőt is. 2005-ben kérte felvételét a Szombathelyi Egyházmegye papnövendékei közé. Azóta a Győri Papnevelő Intézetben készült a felelősségteljes papi szolgálatra. Újmisés jelmondatát Szent Lukács evangéliumából választotta: *„Az üdvösség ismeretére tanítod nemzetét, hogy bocsánatot nyerjen minden bűnük.” (Lk 1,77)*

Kovács Richárd 1985. november 23-án született Szombathelyen, ahol a későbbiekben iskoláit is végezte. Érettségi vizsgáját a helyi Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumban tette le. Ezután kérte felvételét a Szombathelyi Egyházmegye papnövendékei közé. Ő is a Győri Papnevelő Intézetben készült a papi szolgálatra. Újmisés jelmondatát a Zsoltárok könyvéből választotta: *„Istennel nagy dolgokat viszünk végbe.” (Zsolt 60, 14)*

A diakonátus szentségében Ipacs Bence akolitus részesült, aki a budapesti Karácsonyi Kis Jézus Plébániáról származik. A szentmise végén az újonnan felszentelt papok újmisés áldásban részesítették a jelenlévőket, majd a jubilánsokkal együtt a Szent Márton-oltárhoz vonultak, ahol hálát adtak az elmúlt évek kegyelmeiért és kérték Egyházmegyénk védőszentjét, hogy továbbra is segítse őket papi szolgálatukban, hogy sohase vonakodjanak a munkától.

Csúcs és Forrás

Befejező szertartások

Kürnyek Róbert

A szentmise befejező szertartásaival lezárul az eucharisztikus ünneplés. E szertartáselemekben már felkészül a közösség a világba való visszatérésre és a tanúságtételre, amelyhez a szentmisében kapott lelki táplálék, vagyis Isten igéje és a szent kenyér adja a bátorságot és erőt.

A befejező szertartásokhoz tartozik először is a szentáldozás után a hirdetés. Természetesen ez nem szerves része a liturgiának, sokkal inkább praktikus célt szolgál. Benne az adott közösség számára fontos és hasznos információk juthatnak el a közösség tagjaihoz.

A befejező szertartás központi eleme a záró áldás, amely előtt a liturgia vezetője tudatosítja a jelenlevőkben az isteni kegyelem rendkívüliségét, amikor felszólítja őket: *Fogadjátok alázatos lélekkel az Úr áldását!* A záró áldásnak három formája létezik. A leggyakrabban az egyszerű szentháromságos áldással találkozhatunk, amikor a liturgia vezetője keresztet rajzol a hívő közösség fölé, s mondja: *Áldjon meg benneteket...* A második forma, amikor ősi római hagyományt követve a nép fölötti könyörgés előzi meg a szentháromságos áldást. A harmadik forma pedig az ünnepélyes áldás, amelynek közbenjárásaira a hívő közösség háromszor *Ámen*-nel felel.

A befejező áldást az elbocsátás követi. Ez nem pusztán a szentmise végét jelzi, hanem három formája egy-egy felszólítást is magába foglal, hogy a jelenlevők visszatérve hétköznapjaikhoz Krisztus tanúi maradjanak, s a tőle kapott tanítást és erőt vigyék a világba. E küldetés birtokában, s a záróének hangjaira az eucharisztikus közösség tagjai visszatérnek a hétköznapokban megvalósuló tanúságtételhez.

Goretti Szent Mária

Diós István: A szentek élete című könyve alapján

Mária szülei legidősebb gyermekeként gyakran segített a ház körüli teendőkben. Édesapja korán meghalt, édesanyja egy özvegy emberrel és annak fiával, Alessandróval bérelt közösen birtokot Ferriere di Concában. A fiú először szép szóval próbálta megnyerni magának Máriát, amikor ez nem sikerült, erőszakhoz folyamodott, de ő mindig kiszabadította magát a kezei közül. 1902. július 5-én azonban Alessandro ismét megtámadta a lányt, s bevonszolta hálófülkéjébe. Mária egyre ismételte: *„Nem, nem, az bűn, Alessandro, elkárhozol érte!”* Amikor a fiú látta, hogy nem bír vele, fölkapott egy éles kést, és szúrni kezdte, 14 mély sebet ejtve a lány testén. Mária mégis azt tudta mondani gyilkosa keze közt: inkább meghal, semmint súlyos bűnt kövessen el. Az első szentáldozás és az utolsó hetekben átélt sok szorongás kiteljesítették kegyelmi életét, megérlelték a vértanúságra, s azt tudta mondani: *„Megbocsátok, és az égben imádkozni fogok a megtéréséért. Jézus kedvéért, aki a kereszten megbocsátott a bűnbánó latornak, azt akarom, hogy ő is ott legyen a közelemben a paradicsomban.”* Másnap, 1902. július 6-án Mária meghalt. Alessandro Serenellit 30 évi kényszermunkára ítélték. 26 év után szabadulva a börtönből bocsánatot kért az édesanyától. *„Ha Isten megbocsátott neked, én hogyne bocsátanék meg?”* – válaszolta az édesanya.

1950. június 24-én XII. Pius pápa szentté avatta Máriát. Először fordult elő az Egyház történetében, hogy az ünnepre félmilliónál is több ember gyűlt össze a Szent Péter téren, s hogy egy édesanya megérte gyermeke szentté avatását. *„Mivel hódította meg Goretti Mária ily gyorsan a szíveteket, hogy szinte máris kedvenc szentetek lett?”* A pápa kérdésére Goretti Mária élete és halála egyértelmű választ ad. Ez a bátor leány, aki egészen szegény körülmények között élt és sem írni, sem olvasni nem tudott, századunk elején bebizonyította: a tisztaság lehetséges, és olyan érték, amely minden áldozatot megér.

Éljen a vakáció!

Pászner Gábor

A nyár a pihenés, a kikapcsolódás, a nyaralás időszaka a családok életében. *„Ősi keresztény szokás”*, hogy a tanév végével a gyerekek eltűnnek a templomokból. Talán azt gondolják ők is meg a szüleik is, hogy Jézus is elment szabadságra? Jézus mindig hív és vár felnőttet, gyermeket egyaránt. A Martinus ezen számában egy kicsit Jézusra szeretném irányítani a figyelmet. Csupán egy Szentírás (lehetőleg a Szent István Társulat fordítása) kell hozzá, és máris neki lehet állni a feladatok és kérdések megválaszolásának akár a strandon, akár nyaralás közben, és így kapcsolatba kerülhetünk Jézussal, velünk lehet a Biblia szavain keresztül. A megfejtéseket a csalad@martinus.hu címre kérjük eljuttatni július 31-ig, s talán valami apró nyereményt is kisorsolunk a helyesen válaszolók között.

Melyik a helyes megoldás? (több válasz is lehetséges, a helyes +5, a rossz -5 pontot ér)

1. Isten megbocsátott nekünk, ezért mi is bocsássunk meg egymásnak. Melyik leveleiben ismétli Pál apostol kimondottan ezt a jézusi tanítást?

a. Galatákhoz írt levél **b.** Efezusiakhoz írt levél **c.** Filippiekhez írt levél
d. Kolosszeieknek írt levél **e.** Tituszhoz írt levél

2. Az alábbiak közül ki vallja (kik vallják) magukat bűnösnek, vétkesnek az evangéliumok szavai szerint?

a. Júda és Jeruzsálem lakói **b.** a templom végében imádkozó példabeszédbeli vámos **c.** a pogány százados
d. Péter apostol **e.** Júdás apostol **f.** az egyik fölfeszített gonosztevő **g.** a másik fölfeszített gonosztevő

3. Melyik a helyes válasz? (csak egy lehet) Mit fűz a vallomásához az a szentírási szereplő, aki azt mondja Jézusnak: *„Bűnös ember vagyok!”*?

a. Uram, bocsáss meg nekem! **b.** Segíts hitetlenségemen! **c.** Uram, menj el tőlem!

4. Jézus földi életének utolsó gyógyítása milyen testrészt érintett?

a. szem **b.** fül **c.** láb és szem

5. Melyik ószövetségi könyv írja le azt a történetet, amelyre Jézus utal az alábbi kijelentésében: *„Sok leprás élt Izraelben Elizeus próféta idejében, de egyik sem gyógyult meg közülük, csak a szíriai Naamán.”*

a. Sámuel 1. könyve **b.** Sámuel 2. könyve **c.** Királyok 1. könyve **d.** Királyok 2. könyve
c. Krónikák 1. könyve **d.** Krónikák 2. könyve

6. Melyik evangéliumban szerepel legtöbbször az *„Isten országa”* kifejezés?

a. Máté **b.** Márk **c.** Lukács **d.** János

7. Kiről állítja a Szentírás, hogy *„várta az Isten országát”*?

a. az agg Simeon **b.** Keresztelő János **c.** Arimateai József

8. Máté evangéliumában a *„mennyek országa”* és az *„Isten országa”* kifejezés is előfordul

a. igaz **b.** hamis

Mindenkinek jó böngészést és pihenést kívánunk!

Szolgálunk és focizunk

Várhelyi Tamás

Foci VB lázban ég az ország és szinte az egész világ. A vuvuzelák eddig szinte ismeretlen, de pár nap alatt világhíressé és hírhedtté vált hangja mellett a figyelem természetesen a stadionokban folyó küzdelmekre, szép bravúrokra, jó és elhibázott helyzetekre, esetleges szabálytalanságokra, a nagy sztárok, csapatok körüli szóbeszédekre, Dél-Afrika problémáira és a kihagyhatatlan fogadásokra, tippelésekre irányul.

A foci, mióta ismerik és játsszák, mindig számtalan embert kötött le, foglalkoztat – van akit lázasan érdekel, s van akit hidegen hagy. Az biztos viszont, hogy egy nagyon jó csapatformáló, közösségépítő sport, kikapcsolódás mind a játékosoknak, mind a szurkolóknak. A játék öröme. Sokat lehet tanulni, nemcsak a technikáját, hanem a viselkedés, türelem, odafigyelés, bizalom területén is, egyrészt a pozitív példákon, amit érdemes követni saját életünkben is, másrészt, a negatív példákon át, amit jobb kerülnünk. Nem véletlen, hogy használjuk a lelkipásztorkodásban, ministráns-foglalkozásokon is.

A még nem nagy múlttal rendelkező, csak 2008-ban útnak indított Egyházmegyei Ministráns Focibajnokság döntőjének Csesztreg adott otthont immár harmadszor. Az esperesi kerületekben megrendezett elődöntők alapján 7 csapat – Jánosháza, Nemesbőd, Sormás, Szentgotthárd, Szentpéterfa, Szombathely-Szentkirály és Tornyiszentmiklós –, valamint a házigazda csesztregiek mérhették össze gyepbéli tudásukat a helyi szabadidőközpontban június 11-én. A rangadó Jézus Szíve ünnepe kapcsán a helyi Szent Móric-plébániatemplomban kezdődött 13 órakor. Megyéspüspök úr részvétele mellett Páli Zoltán csesztregi plébános vezetésével litániát imádkoztak a résztvevő ministráns-játékosok. A litániát követően a házigazda plébános üdvözölte a ministránsokat, párhuzamba állítva, hogy épp aznap vette kezdetét a futball világbajnokság Dél-Afrikában. Majd a pályára hívta a már sportra éhes ministránsokat.

A szabadidőpark pályáin elkezdődött a szabályok ismertetése, a himnuszéneklés, majd a csapatsorsolások után a csoportmérkőzések.

Az eredményhirdetésben a főpásztor megköszönte a házigazdáknak, bíróknak, segítőknek a döntő lebonyolítását, a ministránsoknak a hűséges szolgálatukat, szép játékukat és plébánosaik, szüleik sportirányú támogatását. Mert akik ott voltak, illetve részt vettek a kerületi rangadókon biztos, hogy nyertek. Egy élményt, újabb barátokat, szorgalmasabb ministránsokat, stb. A dobogósok pedig a döntőről az érmeken túl 1-1, az idei világbajnokság emblémájával ellátott márkás focilabdával is gazdagabban térhettek haza, segítve a további edzéseket, csapatjátékot, hiszen az Egyházmegyei Ministráns Focink nem 4 év múlva, hanem már jövőre folytatódik újabb élményeket, lehetőségeket adva fiataljainknak csapatmunkára, közösségépítésre, ismerkedésre, helytállásra.

Az Egyházmegye 2010. évi aranyérmes bajnokcsapata: **Szentpéterfa** (Jáki Esperesi Kerület), ezüstérmese: **Csesztreg** (házigazdák), a bronzérmes csapat: **Szentgotthárd** (Őrségi Esperesi Kerület), 4. helyezett: Sormás (Letenyei Esperesi Kerület), 5. helyezett: Jánosháza (Kemenesaljai Esperesi Kerület), 6. helyezett: Szombathely-Szentkirály (Szombathelyi Esperesi Kerület), 7. helyezett: Tornyiszentmiklós (Lenti Esperesi Kerület), 8. helyezett: Nemesbőd (Kőszegi Esperesi Kerület). A bajnokság gólkirálya: **Varga Barnabás** (Szentpéterfa).

Filmajánló – Családom és egyéb állatfajták

Paksa Balázs

Mit lehet tenni, ha Angliában mindig esik az eső, köd van, mindenki náthás, és Margo pattanásai nemhogy elmúlnának, hanem egyre sokasodnak? A megoldás: át kell költözni melegebb ég alá, pontosabban a görög szigetvilág paradicsomi fészkébe: Korfura. A nem is kissé excentrikus Durrell család tagjai – a gondterhelt konyhaművész mama és gyermekei: a kiterjedt baráti körrel rendelkező rosszkedvű író, Larry; a fegyvergyűjtő és -szakértő Leslie; a szerelmes hajlandóságú Margo, végül pedig minden rendű és rangú élőlény szenvedélyes barátja, Gerry – mind megtalálják a hajlamaiknak legjobban megfelelő éghajlatot és elfoglaltságot ezen a gyönyörű szigeten, ahol csodával határos módon mindig sikerül emberi és nem emberi állatseregletüket újabb, egyre érdekesebb példányokkal gyarapítani...

A híres angol természetkutató, Gerald Durrell azóta már legendás könyvét így ajánlotta egykor magyar kiadója. A kötet hatalmas karriert futott be a kis Durrell kalandjaival, különös családjának vicces hűhóival, ám kevesen tudják, hogy a remekműből film is készült. A BBC 2005-ben elkészült alkotása pompásan visszaadja a regény önironikus humorral átszőtt, kedves hangulatát, együtt nevetünk és búsulunk a Durrell családdal, Korfu pedig – mint mindig – gyönyörű. Sheree Folkson filmje kihagyhatatlan családi mozi.

Családom és egyéb állatfajták / Rendező: Sheree Folkson / Szereplők: Imelda Stauton, Eugene Simon, Tamzin Merchant, Russell Tovey, Matthew Goode, Kostas Tziotakis / Idő: 88 perc / Hang: angol, magyar / Felirat: magyar / Kiadó: BBC, Mokép Videó, 2007

Fókuszban - programok, események

július 18 – 24. (vasárnap – szombat)
Jegyestábor házasságra készülőknek (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 26 – 30. (hétfő – péntek)
Jezsuita lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)

július 31. (szombat)
24 órás szentségimádás (Szombathely, Krisztus király templom – Kámon)

augusztus 1 – 6. (vasárnap – péntek)
Nemzetközi Ministráns Találkozó (Róma)

augusztus 12. (csütörtök)
20 óra Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

A sorozáson az orvos kérdezi a fiatalt:
– Van valami egészségügyi problémája?
– Hogy van-e? A gyomorfekélyem naponta bevérzik, a tüdőm egy rossz szivacs, a lábam fordítva van beakasztva és félvak vagyok.
– Alkalmas! Magának megváltás lesz a hősi halál!

* * *

Egy ejtőernyős zuhanás közben kétségbeesve így szól a hadgyakorlatoztató tiszthez:
– Parancsnok úr! Parancsnok úr! Nem nyílik ki az ejtőernyőm! Mi csináljak?
Mire a századparancsnok:
– Legyen nyugodt, ez csak egy hadgyakorlat.

Jegyestábor házasságra készülőknek

A Családakadémia Egyesület szeretettel várja táborába azokat a jegyespárokat, akik már döntöttek egymás mellett, hamarosan házasságot szeretnének kötni, és minden vágyuk, hogy életük végéig együtt, szentségi házasságban éljenek.
A tábor előadásai – amelyeket házaspárok tartanak – a katolikus Schönstatt Családmozgalom szellemiségét hordozzák, segítséget nyújtanak a harmonikus házasság kialakításához, tanácsot adnak házasságban gyakran előforduló nehézségek megoldásához, segítenek, hogy a házasságot, mint szentséget tudják a résztvevők majd megélni.

A tábor helye: Martineum Felnőttképző Akadémia

Időpontja: 2010. július 18-24.

Részvételi díj: 25 000 Ft/fő (A helyfoglalás páronként 5000 Ft befizetésével történik. A részvételi szándékot jelentkezési sorrendben tudják elfogadni.)

Jelentkezés és bővebb információ: Kuslits Károly és Panka
Telefon: 20/223-2208; E-mail cím: jegyestabor2010@gmail.com;
Internet: www.schoenstatt.hu

Délelőttönként előadások lesznek a következő témákban:
Házastársi beszélgetés, Veszekedés-kibékülés (a szeretet fájhat), Különbözőségeink, Hűség, Testi szerelem, Kilépés a csónakból (a gyakorlati gondviselésbe vetett hit), Gyermeknevelés, A házaspár, mint új egység, A házasság szentsége

A délutánok szabadok a jegyespárok számára. Lehet kirándulni és egymással nagyokat beszélgetni a hallottakról. Lehet időt kérni az előadó házaspároktól *„nyolcszemközti”* beszélgetésre. Este megosztják egymással a résztvevők, hogyan vezette őket egymáshoz a Jóisten, beszélgetnek az előadásokon elhangzottakról. Minden nap lesz szentmise.

Svédországi Szent Brigitta

Európa társvédőszentje

1302/03 – 1373. július 23.

Szent Brigitta imája

Áldott légy Uram, Jézus Krisztus,
aki az utolsó vacsorán a földi kenyeret csodálatosan átváltoztattad drága testeddé, szenvedésed emlékéül szeretetből át is adtad apostolaidnak, és lábukat drága szent kezeddel megmosva, példaként mutattad meg nekik mélységes alázatodat.

Dicsőség neked Uram, Jézus Krisztus, aki végtelen türelemmel megengedted, hogy oszlophoz kötözzenek, kegyetlenül megostorozzanak, vérrel borítva Pilátus ítélőszéke elé állítsanak, mint ártatlan Bárányt.

Örök hála legyen neked Uram, Jézus Krisztus, aki haláltusádban minden bűnösnek reményt nyújtottál a bűnbocsánatra, amikor a hozzád forduló gonosztevőnek irgalmasan megígérted a mennyország dicsőségét.